

Nog wat nadruppelend van de regen buiten besluit ik mijn laptop te openen om deze blog te schrijven. Ik heb net mijn man afgezet in het Brabantse feestgedruis. Hij zat naast mij in de auto mee te neuriën met mega klappers van de Snollebollekes en de Gebroeders Ko. Zo'n 14 jaar geleden hebben wij elkaar leren kennen, hij verkleedt als boef en ik als chinees meisje.

Na dat eerste jaar Carnaval hebben wij helaas niet veel polonaises meer samen in de kroeg gelopen. Elk jaar is er wel weer iets waardoor ik de jaarlijkse kroegentocht aan mij voorbij moet laten gaan. Een stoma, een rolstoel, een longontsteking, ik noem zomaar wat hindernissen op de route. Helaas beperkt de laatste jaren het infuus mij vooral. Een aangekoppeld infuus met honderden dronkelappen in het kleine café aan de haven is vragen om problemen. Er hoeft maar 1 joker mijn arm te grijpen en ik raak direct in paniek. Al bijna 3 jaar heb ik (bijna) continue antibiotica via mijn picc- lijn. Een kleine easy pump gevuld met antibiotica fungeert als een soort levenslijn, dag in dag uit loop ik rond met een tasje om mijn nek. Ja, ook tijdens het slapen (enzo) hangt mijn tas aan het hoofdbord van het bed. Met grote regelmaat word ik 's nachts als een soort rollade gewikkeld in mijn infuuslijn wakker. In principe beperkt de picc- lijn mij nauwelijks maar op sommige momenten verfoei ik hem verschrikkelijk. En nu is echt zo'n moment, want wat zou ik graag meegaan naar de stad. Heerlijk dansen en sjansen tot het licht wordt buiten. Meeblèren met de meest vreselijke, dubbelzinnige teksten die de meeste liederen rijk zijn. Je stem schor praten met mensen die je al kent vanaf je kleutertijd en die je elk jaar weer in deze feestweek tegenkomt. Je verkleden in een sjiek pakske. Je contante geld of stapbonnen wegstoppen in je laars of bh want op de één of andere manier ontwerpen de kleding designers altijd pakken zonder zakken. Indrinken hoef ik niet want ik drink überhaupt nooit een druppel alcohol, en toch vind ik het een fijnfisjenie!

**En dus zit ik op zondagavond om 20 uur achter de laptop, met een kop koffie, een worstenbroodje en omroep Brabant op de achtergrond op standje herrie. Terwijl ik deze blog schrijf zie ik de verschillende optochten aan mij voorbij trekken. Licht geëmotioneerd haal ik mijn neus op. Met mijn kop koffie proost ik op het leutfeest, volgend jaar ben ik erbij. Al moet ik als Truus Infuus, maar ik ben van de partij!
Alaaf!!!!**